

[Pürschel.]

nogen Tvivl om, at det er rigtigt her at forlange den sigtedes Begæring, for man kan ikke udsætte sig for, at Dørene lukkes af Hensyn til Familien, og at den sigtede saa kommer og siger: dette var i stik Modstrid med mine Interesser! — thi han er og bliver Hovedpersonen i Sagen, og Offentlighed, er i første Række indført for at være et Værn for den sigtedes Interesser. Derfor er det efter min Mening rigtigt, at Bestemmelsen er blevet, som den er.

Saa vil jeg benytte Lejligheden til at gøre nogle Bemærkninger om Pressens Forhold til Retsplejen. Vi har i den seneste Tid og senest i Dag set dette, at Bladene meget haardt angriber de i Retsplejen agerende Personer, og det sker altid ud fra Retfærdighedsbetragtninger, ud fra Synspunkter saa høje, at ingen andre end Pressemand kan naa op til disse Højder. Jeg vil gerne tillade mig at paavise, hvor mærkværdig svingende alligevel denne Opfattelse kan være fra Pressens Side.

Tag nu en Ting som det, at der er en almindelig Sympati for, at den Mand, der er dømt og straffet, skal have en fair Chance for at komme ind igen i Samfundet. Alle er enige derom. Alle Bestræbelser rettes paa dette. Den højtærede Justitsminister har været en saa ivrig Forkæmper derfor, at han har indført en Ordning med Hensyn til Straffeattesterne, der medfører, at ingen Mand i dette Land kan faa Attest for, at han ikke er straffet; han kan kun faa Attest for, at han ikke er straffet i et saadant Omfang, at det medfører Tab af borgerlige Rettigheder for ham. Herom er alle enige. Saa kommer der en Bedragerisag frem, der vækker Sensation. Det viser sig, at en af Deltagerne tidligere har været straffet for Bedrageri. Hele Pressen kaster sig med Voldsomhed over det, at en Mand, der er straffet for Bedrageri, kan finde Ansættelse et Sted. Kan man ikke se, at Pressen vilde handle klogt i at være mindre voldsom i sin Standpunkttagen?

Eller tag en Ting som denne Rødby-Sag. Jeg har gjort mig den Ulejlighed at se efter, hvad der blev skrevet, blot Overskrifterne, i Dagene omkring den 9.—10. Februar, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg tillade mig en Række ganske korte Citater.

„Berlingske Tidende“ skriver den 10. Februar: „Rødby-Politimesteren er overbevist om, at der foreligger et Mord, han sigter Proprietær Krogh-Christensen for at have forgiftet sin Hustru med Stryknin i et Stykke Chokolade.“ Den 10. Februar om Aftenen berettes det, at Arrestanten græder i Arresten, og at han er upopulær paa Egnen, den 11., at han nægter sig skyldig, og det er umuligt at finde et Motiv; om Aftenen, at Forsvareren vil søge at bevise Selvmord. Saa kommer der en Leder — som for Resten, synes jeg, er den bedste, der er skrevet; hvert af de fire store Blade, som jeg skal nævne, har sin Leder naturligvis —, og her siges det dog ret uforbeholdent, at Politimesteren er ikke ene skyldig, Pressen har sit store Medansvar, og der kommer nogle meget rigtige Bemærkninger om Pressens vanskelige Stilling.

Disse rigtige Bemærkninger om Pressens vanskelige Stilling giver mig Anledning til at understrege, at man vel maa huske, at de Personer, der har den Embedsopgave at handle i disse Sager, har en Pligt til at handle paa et ufuldstændigt Grundlag, og det forudsætter Retsplejeloven ved selve Bestemmelser om Grundlaget for Anholdelse og Fængsling, nemlig at det kan ske af Hensyn til, at den sigtede ikke maa modvirke Undersøgelsen, der altsaa forudsættes ikke at være afsluttet. Det er selve Forudsætningen, at der skal handles paa et ufuldstændigt Grundlag, Retssikkerheden kræver, at det skal ske, og det gør naturligvis, at der kan komme Fejltagelser.

Den 12. Februar afsiges saa Fængslingskendelsen dernede, der lyder: „Da anholdte med nogen Føje sigtes for at have forårsaget sin Hustrus Død ved Gift, og da det i Undersøgelsens Interesse er nødvendigt at sikre hans Tilstedeblivelse“, fængsles han for 10 Dage.

„Politiken“ for den 9. Februar har følgende Overskrift — det er, som sagt, alt sammen Overskrifter af kraftig Størrelse, jeg ved ikke, hvad den hedder, maaske kan en af de tilstedeværende Redaktører sige, hvad man kalder disse tomme høje Bogstaver: „Proprietærfruens mystiske Død af Forgiftning. Hendes Mand tilbageholdt, sigtet for Mord.“ „Politimester Grüner siger: Vi var, da vi fik Obduktionsresultatet, ikke i Tvivl om, hvad der nu maatte gøres.“